

jo nævnt, så det kan man roligt sige – imidlertid valgt at bruge deres egne større institutioner, hvis der har været ledige pladser, også selv om det amtslige tilbud ikke har matchet den enkelte brugers behov så præcist som det private tilbud. Det har igen medført, at flere rigtig gode private opholdssteder og behandlingssteder har måttet lukke.

Der har været noget tovtrækkeri om, hvor dyre foranstaltningerne til borgerne skulle være, og der har været tovtrækkeri om masser af andre ting, men mest af alt om, hvorvidt amterne absolut skulle medfinansiere. Børnesagens Fællesråd påpeger i sit høringssvar denne problematik, og Socialministeriets svar hertil er, at Socialministeriet forventer, at kommuner og amtskommuner bliver enige om den konkrete vurdering. Men det mener jeg ganske enkelt kan være lidt bekymrende, for erfaringerne fra bl.a. Ribe Amt illustrerer jo meget klart, at socialministerens forventninger ikke flytter ret meget i sagen. Der må tages andre og mere håndfaste midler i brug, hvis det skal sikres, at borgerne ikke bliver ofre for et langstrakt tovtrækkeri, i hvert fald mellem Ribe Amt og kommunerne i amtet.

Kl. 15.50

Men alt i alt er lovforslaget dog en forbedring i forhold til tidligere, først og fremmest fordi det giver amterne større tilskyndelse til at lade den enkelte borgers behov frem for økonomisk kassetænkning være styrende for, hvilke ydelser der tilbydes.

Som jeg ser det, er et af de allervæsentligste problemer i forbindelse med grundtakstreformen imidlertid, at amterne i mange tilfælde er modvillige, når det drejer sig om at bidrage til finansiering af tilbud om private bosteder og opholdssteder, og jeg kan ikke se, at det problem er løst. Det var jo egentlig en klar forudsætning for grundtakstreformen, at bredden i viften af tilbud skulle sikres og udvikles, men på grund af amternes restriktive godkendelsespraksis er der sket det stik modsatte. En række private opholdssteder og botilbud har måttet dreje nøglen om, og for den enkelte borger betyder det, at det er blevet vanskeligere at finde et tilbud, der matcher de konkrete behov. Desuden betyder det, at meget af den specialiserede viden og kompetence, som er opnået på de private opholdssteder, der nu er lukket, og som de rådede over, er gået tabt.

Vi har bevæget os lidt frem og tilbage, men vi er endt med at sige, at forslaget trods alt er en forbedring, så vi vælger at støtte det og at stem-

me for det. Men vi overvejer også, om vi skal komme med et ændringsforslag vedrørende § 131 d i serviceloven.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne takke for debatten.

Lovforslaget indeholder to sammenhængende reguleringer, som præciserer samspillet mellem kommuner og amter. Med borgeren som udgangspunkt fastlægger lovforslaget en mere præcis ansvars- og finansieringsfordeling, så det bliver mere entydigt, hvad kommunernes og amternes opgave består i.

Erfaringen med grundtakstreformen har vist, at kommuner og amter har behov for en mere præcis afgrænsning af forsyningsansvaret, dvs. ansvaret for, hvornår kommunen eller amtet er forpligtet til at levere et tilbud til borgeren. I det konkrete samarbejde mellem et amt og kommunerne i amtet er der desuden opstået en uhenigtsmæssig praksis.

Service-loven giver amterne hjemmel til at medfinansiere opgaveløsning i bl.a. kommunale boformer. Generelt har hjemmelen ikke skabt problemer, amter og kommuner har samarbejdet om at udnytte hjemmelen, og det bliver bedre og bedre. Det er selvfølgelig ganske rigtigt, som Kristendemokraternes ordfører var inde på, at nogle gange er der problemer, men til det er der ikke andet at sige, end at jeg oplever det, som om parterne bliver bedre til at indgå aftaler og får mere forståelse for hinandens ønsker. Som fru Tove Videbæk også sagde, skal der være saglige forhold, der taler for, at man ændrer en indstilling, og det synes jeg selvfølgelig er meget vigtigt.

Borgeren er og forbliver udgangspunktet. Hvis hensynet til borgerne gør det nødvendigt, at amtet medfinansierer en kommunal opgaveløsning, skal amtet medfinansiere opgaven. Det bliver præciseret her, og derfor er jeg også glad for, at de partier, der i øvrigt var imod grundtakstreformen, stemmer for forslaget. Jeg ved ikke helt, hvad Kristendemokraterne og Dansk Folkeparti gør, men jeg synes, det vil være fornuftigt at stemme for, og vi skal i øvrigt nok lade være med at hænge nogen op på, at de generelt vil blive betragtet som positive over for ordningen som sådan, for det kender vi jo alt til.

Jeg siger tak for debatten, og nu får vi i hvert fald lukket det hul, der har været.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.